

Jeg kan ikke forstaa andet, end at der her er opstillet meget fordelagtige Betingelser for Statskassen, idet Staten, saa vidt jeg kan se, slipper med en Merudgift paa omtrent 11,000 Kr. aarlig. Sagen er jo, at regne vi de 1,700,000 Kr., som foreslaas til denne Foranstaltning, og vi faa ind i Leje 50,750 Kr. aarlig i 25 Aar, andrager dette $\frac{2}{3}$ af selve Renterne af den Sum, som Bygningen skal bygges for. Regne vi 4 pCt. i Rente af 1,700,000 Kr., bliver det 76,000 Kr. aarlig, og drage vi derfra 50,750 Kr., faa vi tilbage 25,250 Kr., men derfra gaa yderligere, som der staa i Motiverne, 14,000 Kr. aarlig. Jeg synes, som sagt, vi have Grund til at være den højtærede Minister taknemmelige for, at han har løst den Opgave saa billigt og praktisk, som det her foreligger.

Der kunde være en anden Side af Sagen at tage i Betragtning. Vi ere jo blevne mere og mere indøvede i og vide, hvor nyttigt og godt det er at have lyse og sunde Boliger, og skulde de ny Lokaler have været indrettede i de gamle, nu nedrevne Bygninger, var det givet, at der vilde være blevet for lidt af Lys og Luft. Men eftersom der nu her bliver en bred Gade og en tidssvarende Bygning, kan jeg ikke tænke mig, at der bliver en saadan Mangel. Nu ved jeg godt, at de Bygninger, som udlejes, særlig ere dem, som ere paa Solsiden — det nederste bliver udlejet til Butikker, som Skik og Brug er —, og det kan vel saa ikke nægtes, at direkte bliver der ikke meget Solllys i de Lokaler, hvor Funktionærerne skulle arbejde, men det er jo saadan i København, at man maa finde sig i, at ikke alle og enhver kunne faa Sol paa deres Værelser, det ere vi jo vant til. Kunne vi blot opnaa tilstrækkeligt af Lys og Luft, maa vi vel være tilfredse. Jeg vil da henstille til den højtærede Minister, der jo er besjælet af en fuldt saa human Tankegang som vi andre, at sørge for, at Lys og Luft lige saa godt komme de mindre lønnede Funktionærer til gode som de med de gode Lønninger, saa det ikke bliver de øverste i Etaten, der vælge de Lokaler, som ere de bekvemteste og lyseste og behageligste, men saaledes, at de lyse og gode Lokaler blive ligeligt fordelte til alle Funktionærer.

Jeg skal anbefale dette Forslag til Tingets Velvillie og til hurtig Behandling her.

Alfred Christensen: Ligesom den ærede foregaaende Taler vil jeg tage mit

Udgangspunkt under nærværende Sag fra en Bemærkning i Bemærkningerne til Lovforslaget, og det er den lille Passus paa første Side, „at den Plan, som kunde synes at ligge nærmest, nemlig at købe de øvrige Ejendomme i Bygningsfirkanten mellem Købmagergade, Løvstræde, Niels Hemmingsensgade og Walkendorfsgræde for derpaa at indrette saavel en ny tidssvarende Postgaard som en Telegraf- og Telefonstation, kun vil kunne gennemføres med saa store Bekostninger, at man har ment at burde opgive denne Plan“. Denne Plan har jeg nemlig syslet med i en Aarrække. Jeg bor i Løvstræde og er godt kendt der i Kvarteret, og jeg kan sige, at jeg hverken har opgivet denne Plan, eller, at jeg anser den for en daarlig Plan. Det forekommer mig, at der paa den Karré, hvor Postgaarden nu ligger, naar de tilstødende Ejendomme blive tagne til, vilde blive fyldestgørende Plads baade til Posthuset og til Lokaler for Telegraf- og Telefonvæsenet. At det skulde blive i høj Grad dyrere, kan jeg ikke tro.

Der har i sin Tid været nedsat en Kommission derom, Arkitekt Martin Nyrop har udarbejdet Planerne, og de maatte kunne ændres saaledes, at man ikke fjernede Københavns Sparekasse, men benyttede dens meget stærke Bygninger med deres hvælvede Rum og udmærkede store Lokaler som en Del af selve Postbygningen. Ligeledes kunde man slaa ind paa den Vej at benytte de nu staaende borgerlige Bygninger til Kontorer og Postlokaler. Det er ikke en absolut Nødvendighed, at fordi en Mand skal bruge et Penneskraft i det offentlige Tjeneste, skal han have 10 Alen til Loftet eller 150 Kvadratalen omkring sig. Det er ikke nødvendigt, og jeg kan som gammel Nabo af Posthuset føje til, at paa det nuværende Posthus er man ikke forvænt med Plads. Det er flittige Mennesker, der er vel næppe nogen af Statens Etater, der udfolder et saadant Arbejde som det, der udføres i Postetaten, og i Postetaten er der vel atter ingen, der udfører et saa stort Arbejde paa en indskrænket Plads som de, der udføre Arbejdet paa Københavns Hovedpoststation. At en Udvidelse maa til, er en given Ting, og det en Udvidelse af baade Post- og Telegrafbygningen.

Nu er Spørgsmaalet, som foreligger ved dette Lovforslag: Er det den rigtige Vej at gaa, at skille Post- og Telegrafvæsenet ad, at give hver Etat sin Bygning? Der kan siges meget for, og der kan siges meget imod. Der er mange, der mene, at